

מלחמת האויר ב-1940

להקת חוקות של משוסים משיפוס פלינטון על פני קלולנד ווילהלמסהפן, בתורם אחרי הצי הגרמני, לא הוטלו פצצות, כי הצי לא נמצא. האויריה הגרמנית גם היא נהנה באופן דומה. היא תקפה אניות מלחמה—בפירט אוף-פורט, אבל לא הפציצה מטרות-יבשה. היא נסתה להפציץ אניות מכל סוג, אבל לא נמלים וערים.

קל יותר להבין את סיבת המנעותם של הגרמנים מהפצצות-יבשה, מאשר לנלות את גורמי ההבלנה הבריטית בנידון זה. הכל יודעים, שאם יפתח צד אחד בהפצצת מטרות-יבשה יביא הדבר מיד לתחרות-הפצצה בלתי מרוסנת בין שני הצדדים. שאיפת הגרמנים, לאתר מסע פולין, היא לשמור על כך שאזורי התעשייה שלהם לא יופרעו, כדי שיוכלו לייצר מכסימום תוצרת צבאית. זה יאפשר להם לכסות את הפסדיהם במסע-פולין, ולהקים כוחות גדולים יותר, למען נגח את בעלות-הכרית בבוא האביב. מאידך ניסא היו לבריטניה טעמים חשובים להפציץ את אזורי התעשייה של גרמניה, בעת שזו אסרה מלחמה בפולין. אמנם, את תוצאות הפצצתו של בית-החרושת (לאוירונים, למשל) מתחילים להרגיש בחזית רק כעבור זמן ארוך; עיי כך לא היה משתפר למעשה מצבה החמור של פולין. אבל היה קטן כוחה של גרמניה להיות נכונה באביב. יתכן, שהמנעות המפציצים הבריטיים מפעולה באה מתוך כך, שהם מתכוונים להלוס במלוא כוחם בו ברנע, שתחלנה פעולות יתר סוגי-הנשק; ופעולות אלו — טרם הניעה שעתן, החשש מהפצצה נגדית עיי הגרמנים אינו מתקבל על הדעת כלימוק צבאי רציני.*

השבועון הלונדוני, אוכונררי, מביא באחד מגיליונותיו, כפרוס השנה החדשה, רשימה דלהלן:

פעולות מלחמת האויר ב 1939 היו בעלות היקף מוגבל, ואין לראותן כאמת-מידה לאפשרויות העתיד. אבל מותר, על יסוד ניתוח הפעולות הללו, ועיי בדיקת שיטותיה של גרמניה כנשק האוירי, להניע לירי השערה מסוימת על איפיו מלחמת האויר בשנת 1940.

בדרך כלל, לפעולות האויריות במלחמה זו היו עד כה ארבע צורות. א) שימוש מלא כנשק האוירי עיי גרמניה ופולין בספטמבר 1939; שימוש זה קלל מצד הגרמנים גם הפצצת ערי פרוזות והמטרת אש מכוונת-יריה על אנשי צבא ואזרחים. ב) טיסות-סיור מקיפות, עיי ביא משני המחנות. ג) שימוש בכוח האוירי לשם הפצצת אניות. ד) שימוש במטוסים עיי גרמניה להטלת מוקשיים.

הראוי ביותר לתשומת לב בתקופה זו, היא הקפדתם של שני הצדדים, מאז מסע פולין, להמנע מהפצצת מטרות-יבשה. אמנם, ב 13 בנובמבר נפלו פצצות גרמניות על איי-שטלנד, אבל אין ספק כי הן היו מכוונות אל כלי-השיט, ואשר לאנגלים, הם לא ניסו כלל להפציץ מטרות-יבשה. רק אניות המלחמה של האויב הותרו כמטרות כשרות; והיות ואניות מלחמה הן מטרות קשות ביותר לפגיעה, נגרמו לחיל האויר המלכותי אכזרות כבדות, ביחס למספרי המטוסים שעסקו בכך.

כאשר התקיף חיל האויר המלכותי את הבסיס הגרמני לאוירוניים בבוקרן, הוא השתמש במכוונת-יריה בלבד, ולא הטיל כל פצצות. כמובן, כאשר טסו ב 18 לדצמבר

* בהרצאתו ב-ריאל אמטיר סוסייטי בינואר ש. ז. סבר קפטן סיריל פולס (הקורוספונדנט הצבאי של "טיימס"), שאחת מסיבות המנעות מעצמות-הברית מלתקוף את גרמניה מהאויר, בשעה שהאויריה הגרמנית הייתה עסוקה בפולין, הייתה בכך, שמהללי הכוחות האנגליים-הצרפתיים בתרו לרוחות את ההתמודדות עם האויריה הגרמנית לזמן מאוחר יותר, כאשר יתרוגם המספרי בשטח האוירי יהיה מונטח בחולט. — המערכת.

טיסות-הסווי, שכללו זריקת כרוזים, נערכו ע"י של הצדדים; אך אין לראותן כמאורעות רביח-שיבות. הם באו יותר לשם בחינת סידורי-ההננה של המתנגד, מאשר לצרכי סיוע ממשיים. הטיסות אפשרו לשני הצדדים לעמוד על טיבם של מטוסי הצד שכנגד. לנרמניה לא נתנו ידיעות אלו הוכחות מעודדות. כל סוגי המטוסים אשר לחיל האוויר המלכותי הוכיחו, כי הם עילים על אלה של הגרמנים. הטיסות האנגליות ושאר עובדי האוויריה נילו בטיסות אלו את כשרונם ואת העוזם. הצטינו בעבודתם במיוחד אנשי המפציצים הגדולים, שלרנל ההגבלות בהפצצה, שנוכרו למעלה, היו צריכים לשרת את מטוסייהם כאילו היו אלה מטוסי-ציד. היוזמה היתה בראשונה לחיל האוויר המלכותי. הוא פתח בהתקפה הנהדרה על תעלת-דיקהל. אחיב עברה היוזמה לנרמנים, וטיסותיהם לפריט-אוף-פורט היו מתוכננות יפה. הטלת המוקשים ע"י כוח אוירי היה בה מן החידוש, ולמרות התחבולות הנגדיות שבוצעו מיד, זכו הנרמנים ליתרון רבני. ההתקפות הנרמניות בפצצות וכאש מכונות-יריה על ספינות דינ חסרות-מגן, שבאו אחרי כן, וראי שהן לא פחות שפלות מהפצצת ערי-פרוזות.

התעופה, הן זו של נרמניה והן זו של בעלות הברית, התגלתה ב-1939 כשפעולתה נתונה בסיינים מסוימים. לשתיהן אסור היה לתקוף מטרות-יבשה; אבל לחיל האוויר הנרמני מותר היה להפציץ כל מטרות-ים, בין אניות-מרוץ ובין ספינות-דיג, בעוד שלחיל האוויר המלכותי היה מותר להפציץ אניות-מלחמה בלבד. מלחמת-האוויר נמצאת כעת בנקודה מתהי. השאלה היא, האם תחול בה תווה במשך שנת-1940, ואם תחול - אימתי?

נרמה, שאם תבוא תווה מה-נקודה המתהי, - את האות לכך תתן נרמניה. בריטניה אין ברצונה להתחיל בתחרות-הפצצה אלא אם כן תאנס לכך ע"י פרוכוקציה. וכן לא נראים הרברים, שבריטניה תהיה היוזמת לאיזו שהן פעולות יבשתיות בנות-מידות, שתצרכנה סיוע אוירי בקנה-מידה גדול, (כיום פעיל כבר כיום חיל האוויר של בעלות הברית במלוא כוחו). לפיכך ימשך המצב של צפיה ליוזמה נרמנית. ושנרמניה תוון - זיהי רעתם של רוב האנשים המוסמכים, ואשר לשאלה: - אימתי תוון? - נרמה כמעט ברי, שהתקפה אוירית תמונז בפעולה יבשתית גדולה או תקדים במשהו לה. על כל פנים, זאת מלמדת אותנו התכניקה שלה בעבר. ההתקפס הנרמנית תכלול את הפצצת דרכי התעבורה, וכן, בהסתמך על הכרות היטלר מיום 13 לספטמבר 1939, - גם הפצצת ערי פרוזות. שני הצדדים מתכים אפוא. בריטניה מחכה לתנועתה של נרמניה. ונרמניה מחכה עד שיתואם הכל - ומונ האוויר בכלל זה - לאיזו פעולה מקפת; בה ישמש חיל האוויר הנרמני חלק אורגני מכלל התכנית - כמו שהיה הדבר בפולין.

כתות-האוויר של בנות הברית מתרחבים, כנראה, בקצב הרבה יותר מהיר מזה של הנרמנים. יתכן, שהכוח האווירי של בנות הברית היום עורו קטן מזה של נרמניה. אבל הוא מצויד יותר טוב, מאומן לפחות באותה המידה, והרורכות שלו עדיפות על אלו של כותי-האוויר הנרמני. אם בריטניה תמשיך לשמור על יתרונותיה התכניים, למרות התאמצותם של הנרמנים להשיגה בשטח זה, יהיה בכוחן של בעלות הברית, בבוא יום הפקודה, להנן על עצמן ולהשיב מלחמה תקיפה שצרה.

חיל הרגלים של האוויר בפעולות קולוניאליות

לכרבה בספרות המקצועית בארצות השונות, אנו מביאים כאן את תמצית הרשימה. חיל הרגלים האווירי ניתן להוכלה

רשימה מענינת על נושא זה פורסמה זה לא כבר בעתון הצבאי הגרמני היומי. לא פנקס מיליטרי, הרברים וכו לתשומת